

Opiniile

INTRE OBLIGAȚII ȘI IMPLINIRI EDILITARE

Politica are desigur multe înfăptuiri dar și multe scăderi: după cum partidele au parte de bărbați valoroși, capabili de înalte concepții și minunate realizări, sau de oameni mici cu vederi scurte și preocupări personale.

Nicărei ca în materie edilitară, — poate pentru faptul că aici, cetățeanul poate mai ușor controla pe al său — aceste înfăptuiri sau aceste scăderi, nu sunt mai bătaie la ochi.

Sunt, pentru aceasta, greșeliile edililor mai mici?

Din nefericire, nu. Intre edilul care nu totdeauna e specialist și programul de realizare, e încrederea deselor, partidul. Și acesta nu e totdeauna, un bun stătuitor căci, care ar fi metoda ideală de lucru?

Aș cuprinde-o în două momente: a) prevederile cuprinse în programul edililor, impus oricui vrea să lucreze serios; b) puțințele de implinire și împlinirea însăși.

Dacă primul moment, cere din partea părinților comunei neapărată edificare asupra problemelor edilitare — subiect pe care-l vom atinge cu altă ocazie, momentul al doilea, cere, dacă edilul nu e de specialitate, un consiliu-clos și priceput executor. Aci nu întotdeauna mâna edililor e fericită. Poate, unde e și partidul pe aproape. Se recurge de cele mai multe ori la tehnicieni improvizați sau incapabili.

Ușor se înțelege, că lucrările eșite din mâinile aceste nepregătite, au adus pagube necalculate.

Cine e vinovat de acest lucru?

Dar să trecem la fapte fără a face evident, personalități.

Acum câteva zeci de ani, cum orașul suferea mai în fiecare an de revărsările Culeșului, autoritățile comunale au luat măsuri, pe drept cuvânt, să stăvilească râul, îndiguind pârâul spre vărsare. Din nefericire, lucrarea făcută de un specialist improvizat a fost... tot o improvizație.

Canalizarea, are o secțiune insuficientă iar strămtarea e tot mai inversă, mai mare spre gură decât în susul pârâului. Urmarea? După o ploaie repede — și aceste nu lipsesc la noi, nivelul apelor din canale ridică mai sus decât cel al apelor de scurgere adunate dincolo de zidul digurilor împiedecând scurgerea acestora și provocând inundarea orașului în acea parte.

Mai mult. Neglijând, din nepregătire — la ce adâncime să așese temeliiile zidurilor, multe din ele s-au răsturnat pe o lungime importantă. A trebuit să intervină administrația câilor ferate, refăcând pe o bună distanță zidurile dărâmate.

Nu mai vorbesc că traseul canalului a fost îndreptat normal pe Bistrița și nu oblic în josul acesteia, astfel că la viituri mari nu Culeșul se versă în Bistrița dar pot zice, invers. Lipsă de interes? Dispreț a banului public? Lipsă de sinceritate?

Poate toate la un loc. Iată de ce, privind risipa banului obținem, cineva care a văzut multe și a suferit și mai multe, afirmând necesitatea triumfului competenței și cinstei își permite să dea tineretului sub formă de sfaturi, experiențe nefaste din trecut.

G. NICULESCU—DACU

JOCUL DE-A REVOLUTIA

Iși poate imagina cineva, faptă mai oribilă și monstru mai hidos decât acela, căruia fiindu-i casele asigurate, le dă el însuși foc, cu intenția de a excroca de sume mari de bani societatea respectivă, fără a se gândi măcar o clipă, că prin opera lui criminală, ar putea periclita viața și averea a sute de vecini și fără a se gândi că pune la munci așa de grele, ce duc la riscul vieții însăși, pe bieții pompieri și gardieni publici și altă lume binevoitoare, care sare în ajutorul sinitratilor pentru a-i salva; ba pentru a salva chiar pe criminal, prefăcându-se în victimă? Se poate zic închipui o mai cumplită ticăloșie ca aceasta?

Fără a afirma, că aidoma stă cazul cu incendiul ce a avut loc în orașul nostru acum decurând, țin să remarc neapărat, totuși pentru opinia publică, o serie de fapte extrem de grave, petrecute cu acest prilej.

În altă parte a ziarului nostru, tot în acest număr, se găsește publicată o scrisoare a unui personaj de seamă din acest oraș, in-

dignat și el peste măsură, de aceste fapte.

Iată-le în două cuvinte: deoarece focul a luat naștere de la locuința unui evreu, care — se zice — ar fi singurul asigurat și la a căruia locuință se mai declarase un incendiu acum câțiva ani și deoarece focul a izbucnit și s'a întins cu o violență extraordinară așa cum numai cu incendiile pregătite în toate amănuntele, se întâmplă, D-l Procuror Prasa de comun acord cu d-l chestor Manoliu, cari ambii sosiseră la fața locului, au hotărât chemarea la poliție a unor persoane, spre a da unele informații. Ei bine, Domnilor: cu această ocazie, cei invitați la poliție s'au opus cu forța pur și simplu, au trântit la pământ și bătut pe comisari de-ai poliției, s'au opus și au amenințat chiar pe comandantul gardienilor publici d-l Ungureanu, când acesta a intervenit să scape din mâna bătăușilor pe un comisar și în sfârșit, când cu chiuu cu vai s'a reușit să fie arestați câți-va, au năvălit în străzi mai bine de 200 evrei de jurîmprejur și au

început să vocifereze, să insulte și să amenințe organele polițienesti, cerând să nu fie arestat nici un evreu.

Desigur, că oricine va citi aceste rânduri, i se va părea un basm, atât par de neverosimile, totuși nu sunt decât purul adevăr, o parte din vinovați fiind deja depuși și acționați în judecată de către Parchet, pentru ultraj cu lovire. Este zic purul adevăr și înfiorătorul adevăr căci faptele acestea nu înseamnă decât, revoluție realizată în parte, dar exact revoluție, căci un număr de 200 indivizi, au maltratată și unii din ei au bătut realmente organele forței publice, autoritățile constituite din Stat.

Ce zic despre acestea cei în drept?

Noi cerem arestarea tuturor celor 200 de adevărați revoluționari evrei și acționarea lor în judecată cu capii principali, pentru că nesancționarea exemplară a acestei demente rebeliuni, poate fi fatală, într-o vreme, când nimeni nu trebuie să se joace de-a revoluția.

I. Fuleagă

FAPTE NU VORBE

Trecerea dela vorbe la fapte este dorința mulțimei care a fost chemată să spună cuvântul ei în alegerile trecute.

Suntem sătui de vorbe spuse și scrise de anteproiecte de proiecte și de legi votate; mai vrem acum cealaltă parte: înfăptuire în tot ce se spune în tot ce se scrie. — Perfectă dreptate. —

Nu trebuie să scăpăm un moment din vedere în fața acestei dorințe unanime, că dela război încoace trăim într-o adevărată revoluție spirituală.

Fapt cert este că am rupt cu tradiția respectării valorilor sufletești, a erarhiei meritului, a respectului în general și a dreptului a tot ce mai este românesc. Întoarcerea privirilor noastre îndărăt și nu cu mult, numai înainte de război la acei puțini oameni care ne-au tăurit România de azi, ne-ar fi socot de mare folos.

Folosul ar veni de acolo că dacă odată erau demni pentru un anumit fotoliu numai trei sau patru inși, astăzi numărul lor se ridică la cel puțin 30 sau 40, ținând seama de numărul partidelor politice de care dispunem în prezent. Nu mai vorbesc de celelalte fotolii unde numărul candidaților serioși, e cu mult mai mare.

E de ajuns să spun că pentru 11—15 fotolii numărul

candidaților e de cel puțin 150. Aceasta e o stare de fapt dureroasă pe care o constatăm.

Mă veți întreba însă și cu drept cuvânt: câți din puzderia asta de ambițioși s'au gândit la o întrecere în fapte căci în oratorii toți sunt tari?

Adevărul este că ușor e să spui, dar cât e de greu să înfăptuești mai cu seamă că pentru așa ceva și se cer calități alese: bogat bagaj intelectual, energie, voință, pasiune de lucru, lepădare de sine și iubire de familie românească.

Ori cum vedeți mi se pare că aceste calități sunt astăzi puse la index, părăd a fi defecte uricioase. Dacă în-

trebi: unde-s oamenii care ard de dorul de a mântui o nație? Imediat primești răspunsul care sună: ai răpdare și încredere.

Să-mi fie ertat, dar românii au arătat oricând în orice împrejurări că pot avea răbdare și încredere în fața soartei care ne-a fost de multeori vitregă. Încercăm deci și acum după o lună mai bine de la deschiderea corpurilor legislative, să fim stăpâniți de cele ce ni se cer și de care putem face dovadă.

Parlamentarii noștri care au pornit la muncă nu trebuie să uite că încrederea poporului răbdător i-a trimis acolo. — Dela ei așteptăm cu toții un salutar control al administrațiilor de stat, o îndrumare fericită a vieții noastre economice, o liberă, o largă dar în deosebi o dreaptă judecată la discuția proiectelor de legi, care au început să apară pe tribuna parlamentului. — În ultima instanță vom să vedem nu legi votate ci măcar odată în atâtea ani — legi aplicate.

Ion Tăzlaşanu

CEVA TOT DESPRE CONVERSIUNE

de Vasile C. Șoarec

Circulă tot felul de știri, cu privire la conversiunea pe care o plănuiesc guvernării de azi. Să deie Dumnezeu să fi pornit cu dreptul, iar până la începutul verei, să și vedem aplicată conversiunea, privind pe toate categoriile de debitori și în cât mai largă măsură.

Atât numai, că măsura asta nu poate fi așa de largă, Căci din două una: ori guvernul va putea înrăuri

pe judecătorii de la Înalta Curte de Casație, să și schimbe părerea —, ori dacă se vor menține pe poziția unde se găsesc, nu se va putea lua nici o hotărâre de reducerea datoriilor.

Eu unul care mă hrănesc pe lângă instanțele judecătorești, la al căror prestigiu țin mult, nici n'ași dori — în actuala noastră legislație constituțională —, să văd Casația schimbându-și păre-

INVĂȚĂMÂNTUL PROFESIONAL

de Al. Grigorevici

Toate ramurile de învățământ, începând cu cel primar, până la cel universitar, au autoritate în așii din urmă importante modificări, unele mai bune, altele mai rele. O singură ramură de învățământ — și tocmai astăzi poate cea mai importantă, n'a avut fericirea să fie modificată după spiritul vremii. Această activitate școlară prin existența practică e indispensabilă pentru progresul unui stat modern și civilizat, fie pe teren comercial fie pe cel al activității casnice și menajere, fie pe cel muncitor, fie în cel al agriculturii.

Sub noțiunea învățământului profesional, înțelegem pe cel comercial, de meserii, profesional de fete și menajer, cel agricol și tehnic și toate școlile de specializare de curs secundar, ar trebui socotite, ca făcând parte din învățământul profesional.

Organizarea slabă și imperfectă a acestui învățământ, necunoașterea lui din partea opiniei publice, a făcut posibilă o creștere nejustificată a învățământului teoretic adică cel liceal și normal, nu așa de mult în ce privește numărul școlilor, dar mai ales în privința numărului mare de elevi care frecventează aceste școli.

Mai elocvent se poate vedea lucrul acesta la numărul elevilor din toată țara. În decursul anului școlar 1931/1932 dintr'un total de 221.251 de elevi și elevi, au frecventat aproape 74 la sută învățământul teoretic liceal și normal și numai 26 la sută cel profesional.

Constatăm deci o inflație mare în învățământul teoretic și o deflație în învățământul practic. De aici numărul înspăimântător de mare de studenți care frecventează astăzi universitățile și școlile superioare similare. În momentul acela când învățământul teoretic pare a fi salutar, firește numai ce privește posibilitățile de plasare în viața practică, atunci trebuia să-i vină în ajutor cel practic, pentru a nu scădea nivelul cultural al poporului nostru. Învățământul profesional de gradul I va putea foarte bine forma învățământul supra-primar, despre care se vorbește astăzi atât de mult, aceasta mai ales în centre mari populate.

Se mai face obiecțiunea, că nici învățământul profesional nu și-a atins scopul. Aceasta se poate

continuare pe pag. 2-a

rea. Această schimbare — ori care ar fi motivele văzute ca și cele nevăzute —, ar aduce stîrbirea autorității Înaltei Curți.

Rămâne dar în discuție cealaltă alternativă: se poate obține o reducere benevolă a datoriilor din partea creditorilor, sau conversiunea s'ar putea face numai prin măsuri legislative, care în aparență să satisfacă achitarea creanțelor în întregime? De la partea fătăia să ne luăm rămas bun: nici cre-

continuare pe pag. 2-a

INVĂȚĂMANTUL PROFESIONAL

continuare din pag. 1

spune numai atunci când nu se cunoaște suficient activitatea acestor școli și scopul lor. Și chiar dacă nu și-a atins scopul adevărat, atunci avem și aici cauza destul de gravă: Lipsa de organizare a acestor școli și lipsa de concentrare lor sub o unică conducere. Lipsa de atenție din partea autorităților școlare pentru aceste ramuri de învățământ. Mai ales necunoașterea rostului acestor școli din partea elevilor și a părinților noștri. Lipsa totală de propagandă pentru acest învățământ atât de necesar, mai ales atunci când elevii părăsesc băncile școlii primare pentru a urma o școală secundară. Nu se face nici o indemnare justă și rostul învățământului a fost prost înțeles de chiar absolvenții acestor școli care cu toții urmăresc să găsească o plasare la stat, fără să-și deie seama de menirea lor. Așa de exemplu găsim pe o absolventă a școlii profesionale de fete vânzătoare la un magazin și pe cea a școlii comerciale de fete, croitoreasă.

O cauză însemnată că nu și-a ajuns această școală scopul, este că-i privită drept o școală secundară inferioară. Elevii se recrutasă din elemente slabe și sărace. Trebuie să se termine odată pentru totdeauna cu aceste bizare concepții despre învățământul profesional, tot atât de însemnat ca și cel teoretic, superior chiar, atunci când e vorba de plasare în viața practică.

Astăzi, chiar și în orașul și județul nostru nu trebuie să existe nici un agricultor serios fără școală de agricultură, nici un meseriaș fără școală de meserie, nici o croitoreasă sau modistă fără școală profesională de fete, nici un vânzător în magazin fără școală elementară de comerț, nici un contabil fără cea superioară de comerț și nici o gospodină bună fără școală de menaj. Părinții copiilor noștri trebuie să fie atenți când e vorba de viitorul copiilor lor.

Al. Grigorevici

◆ Azi a venit spre judecare în fața Trib. Neamț, procesul învățătorului Sava Poiană din Buhalnița, care fusese denunțat de câți-va locuitori, că ar fi făcut apologia asasinatului lui Duca. În instanță, învățătorul a negat acuzațiile ce i se aduc, declarând că totul ar fi o inscenare cu intenție de a provoca neplăceri. Tribunalul a amânat procesul pentru o dată apropiată, la care au fost citați cu mandat și denunțătorii.

Atitudinea creștină cu privire la personalitatea umană

după N. Berdiaeff

Preocupându-ne în de-a-proape de problemele filosofice spiritualiste, nu putem trece cu ușurință, fără să analizăm o altă operă, de mare valoare, a gânditorului rus și anume a cărții „Creștinismul și lupta de clasă”. În această operă, Berdiaeff, analizează problema socială cu multă competență, raportând-o la adevărurile veșnice ale creștinismului. După ce constată realitatea claselor, după ce analizează și atacă în același timp teoria lui Marx, face și unele observații creștine asupra luptei de clasă, fixând în cele din urmă atitudinea creștină cu privire la personalitatea umană. Conștiința creștină trebuie să condamne din punct de vedere religios și moral, exploatarea omului prin om, a clasei prin clasă, și ea neapărat trebuie să ia apărarea muncitorilor și a exploataților. Pentru că credința creștină dă o importanță înaintea de toate, personalității umane.

E imposibil, ca conștiința creștină să nu condamne regimul vieții, sub care această personalitate se găsește convertită, în mediul procesului economic inuman, deschis pe deoparte de capitalism, iar pe de altă parte de comunism.

Economia trebuie să existe pentru om, nu omul pentru economie.

Ideologia optimistă a capitalismului, a creat iluzia că averea este o grație acordată omului în baza virtuților sale. Dar cum știința creștină răstoarnă această iluzie, când vine și recunoaște că bazele istorice și economice nu sunt decât efemere, pe când bazele spirituale ale societății sunt veșnice. De ce? Pentru că creștinismul ține la realități și nu la ficțiuni. De asemenea pentru că conștiința creștină pune mare preț pe fundamentul real al vieții economice, adică pe muncă... Munca e sfântă în creștinism: „Vrednic este lucrătorul de hrana sa”, iar

Sf. Pavel a zis: „Cine nu lucrează, nu trebuie să mănânce”. Isus, Fiul lui Dumnezeu, a muncit în casa teslarului, apostolii la fel. Prin urmare, pentru creștinism problema muncii, e o problemă spirituală și religioasă, iar existența ulterioară a societății, e strâns legată de soluția sa—Omul este un muncitor, dar el trebuie să știe, în ce rezidă sensul muncii sale; este absurd a-l considera numai ca un fenomen material, pentru că spiritul este activitate și creațiune. Conștiința creștină privește munca, nu numai ca pe un drept, dar și ca pe o datorie. Regimul capitalist a fost un regim aventurier, care a mutilat sufletele, atât ale capitaliștilor, cât și ale muncitorilor; a aservit pe om construcțiilor impersonale adică mașinei, băncilor, bursei, misticei diabolice a banului. Conștiința creștină va scoate lumea din ficțiuni, spre a o reduce la realități autentice, stabilind o ierarhie a valorilor supunerea vieții economice principiului spiritual, adică suprimarea autonomiei sale imorale. Trebuie să scoatem personalitatea umană din colectivismul impersonal, pentru că persoana omului din p. d-v axiologic e superioară clasei. Clasa, economia sunt trecătoare.

Sufletul e veșnic, valoarea absolută a personalității umane adică: libertatea conștiinței, a gândirii și a creațiunii.—De aceea creștinismul e dator să lupte contra sistemelor socialiste care distrug personalitatea umană.—Prin urmare, problema socială a epocii noastre, este în ultima analiză o problemă istoriosofică, ea comportă un element eshatologic, o judecată înfricoșată a civilizației noastre, o condamnare a lumii vechi, o refacere a personalității umane, după chipul și asemănarea omului evanghelic.

Preot M. Gavrilescu

Ce facem cu podoabele Neamului?

D-l Mihai Avadanei scrie în ziarul „Avântul” un articol în care se întreabă: *ce facem cu podoabele Neamului?* Găsește în acel articol o sumă de constatări dureroase.

Citez pasagiul: *Împrumutul se făcea odinioară pe cinstă numai și se înapoia precis. O necinste întâmplătoare era consemnată în istorie ca un eveniment. Astăzi, în această materie, nici nu mai vorbesc cât e de terfelit obrazul cinstei.*

Aceste rânduri mi-au reamintit purtarea unor persoane care prin poziția lor socială ar trebui să fie pildă de corectitudine tuturor cetățenilor lor și cari au chemarea de a forma mintea și sufletul viitoarelor generații.

În orașul Piatra-N. este o sucursală a băncii salariaților publici al cărui capital e format din depunerile micilor funcționari și pensionari în scop de a se ajuta ei între ei și a nu fi speculați de cămătari.

Au venit la această bancă diferite persoane cerând cu lacrimile în ochi să li se

acorde împrumuturi sub pretext că trebuie să plătească taxe școlare căci altfel copiii lor sunt eliminați din școli. Alții imploră aprobarea unui împrumut pentru cântarea sănătății unui membru din familie.

Unui domn îi murise un copil. Nu găsea bani pentru înmormântarea copilului. Li s'a aprobat un împrumut.

Aceste persoane când li se cere să plătească ratele lunare cuvenite băncii salariaților fac scandal. Ele uită binele și sprijinul dat de bancă.

Nu se gândesc oare aceste persoane că banul luat de la banca salariaților publici este banul funcționarilor și pensionarilor nevoiași și că nerestituirea acestui ban este una din crimele cele mai odioase.

Scriu aceste rânduri pentru acele persoane cari mai au conștiința și al căror obraz mai poate roși.

Inginer Daniel Ciain
Președintele comitetului de direcție
al Băncii Salariaților Publici
din Piatra-N.

Balul „Căprioara”

Balul Societății de Vânătoare „Căprioara” din seara de 24 Februarie eor., a fost desigur cea mai reușită manifestare de acest gen a carnavalului trecut. Pregătirile intense și meticuloase arătau odată mai mult că Soe. „Căprioara” nu vrea decât să reia o tradiție întreruptă oferind invitaților un bal cum, în adevăr, nu s'a mai văzut de multă vreme.

Sala Cereului Militar era de nerecunoscut transformată de ornamentațiile de brad care îi dădeau un aspect rustic vânătoresc, datorită muncii depuse de d-nii Fr. Droz și Costică Teofănescu. Diferite animale și panoplii cu arme și ustensile vânătoarești întregau pe deplin decorul.

După o oră de vals, d-l președ. Kireulescu închină după obiceiul „Căprioarei” o cupă de șampanie pentru M. Sa Regele — în speță vânător și El —; după aceasta se servește șampanie întregii asistențe. Ceva mai târziu un monolog rostit de d-na Georgette Isocescu obține un succes desăvârșit.

Cotillon-ul — care a fost clou-ul balului — condus cu mult tact și eleganță de d-l Kireulescu a fost o surpriză extrem de plăcută prin varietatea sa.

Cele două jazz-uri au cântat

fără întrerupere astfel că la bufet imbulzeala era enormă iar mesele se luau cu asalt. Antrenul era atât de perfect că la 7 dimineața nimeni nu părăsise sala de bal iar la bufet amatorii de bunătați nu se mai dădeau urniți animați de verva și humorul d-lui Victor Bart care se spune că văzând cu bine se pricepe vânătorii să potreacă, s'a hotărât să se înscrie și dansul în societate.

D-l Kireulescu și Bădărău cari erau peste tot, împreună cu toți ceilalți domni din comitet sunt mai preus de orice laude și felicitări pentru frumoasa reușită a balului perfectat cu atâta îngrijire de la cel mai mic amănunt până la lista de mâncare.

Neobisnuta afliență a asistenței din care n'au lipsit ieșeni, băcăonii, etc., și frumoasa impresie cu care a plecat fiecare nu poate fi decât cea mai nimerită și bine meritată răsplătă a muncii lor.

V. S.

◆ Totalul suprafețelor în-sămânțate în toamna 1933 este de 2.515.000 ha; față de anul trecut e o scădere de 362 mii ha sau 12,6%.

◆ Cinema REGAL „Așa cum mă dorești” cu Greta Garbo.

Ceva tot despre Conversiune

continuare din pag. 1

ditorii nu vor să-și vadă știrbit dreptul lor și nici debitorii n'ar voi să plătească vre-un ban. Rămâne dar să hotărască buna chibzuință a ocărnuitorilor și a membrilor obșteștilor adunări, în cea de a doua parte a alternativei.

În firea omească, atât timp cât la baza organizației noastre sociale, va sta dreptul de proprietate individuală, în dorința noastră legitimă de a ne ști stăpâni pe bunul nostru, cu greu am consimți la vre-o reducere din creanțe. S'a scris zilele acestea prin Jurnale, că în intenția guvernului ar fi să facă reduceri din datoriile agricole

între 50—75%, iar pentru rest Statul să iee asupra sa, sarcina de plată a creanțelor. Bună ar fi și măsura aceasta, dacă s'ar întinde și la celelalte datorii în afară de cele agricole, care de bună samă trebuie să îngrijească pe ocărnuitori. Plata însă a restului de datorie 50% ori 25% cât rămâne în sarcina datornicilor, se va face cu anevoie și ar putea constitui o imposibilitate pentru creditori s'o urmărească, dacă legea n'ar face cele mai mari înlesniri, ca încasarea să se facă fără nici o plată de taxe și timbre, prin organele fiscale. Căci, unde s'ar găsi vre-un creditor,

care pentru plata unei rate din datorie de 300—1000 lei, să scoată din buzunar pentru timbre, taxe, transport, diurnă de deplasare 200—3000 lei?

Omului îi place să trăiască și cu închipuirii, pe care le hrănește în multe împrejurări cu narcotice puternice. Adică nu s'ar putea adopta măsura, ca în întregime și de îndată, datoriile agricole și urbane să se iee de Stat asupra sa, iar creditorilor să li se deie titluri de conversiune pentru întreaga datorie? În chipul acesta conversiunea s'ar putea aplica în cel mult 7—8 luni de zile. Trecutul uricios și împovărat s'ar lichida, iar creditul, piatra unghiulară care stă încă la baza întoc-

mirei noastre sociale, ar renaște.

Știu că mi se va răspunde: de unde să iee Statul atâtă bănet ca să plătească pe toți creditorii? Mai întâi, nu mă socotesc naivul, să cred că Statul trebuie să plătească angaralele tuturor telurilor de debitori.

Acei care nu vor da, sau nu vor avea garanții imobiliare sau mobiliare, vor trebui scoși din orice protecție a legii; vor rămânea răspunzători față de creditori pentru întreaga datorie, iar urmărirea lor să se poată face de creditori, fără nici o cheltuială.

Pentru datornicii cu suficiente garanții, mai ales imobiliare, mai înainte ca Statul să despăgubească pe

creditori, își va înscrie drepturile sale de ipotecă asupra bunurilor imobiliare ale debitorilor, așa cum s'a stăpâneau la 18 Decembrie 1931, pentru datornicii agricoli și la 14 Aprilie 1933, pentru debitorii urbani. Creditorilor li se va elibera apoi titlurile de conversiune cu o dobândă mică, de pildă 1—3%, iar Statul se va despăgubi de la debitorii convertiți prin plata de rate anuale capital și dobânzi într'un termen ce s'ar socoti potrivit, 15—20 ani, sau poate și mai mult.

Odată titlurile de conversiune intrate în mână creditorilor vor putea fi negociate la bursă, sau prin bună învoială. Cum cifra totală a datoriilor converti-

CRONICA

INTERNA

O săptămână bogată în destul, în știri diverse ca și în știri politice.

În Capitală două crime au eșit din tăgașul comun. Una bestială — măcelărirea unei întregi familii de negustori dela periferia bucureșteană —, a arătat că bătrânul Darwin care ne înrudește cu maimuța are încă odată dreptate.

Alta — uciderea avocatului Eusebiu Popovici — misterioasă prin scopul urmărit dar încă prin chipul cum a fost săvârșită. Să nu îți sigur de viața ta nici în mijlocul unui oraș mare cu poliție foarte științifică, iată ce ne dă de gândit.

D-l D-r I. Costinescu a fost numit Ministru al Muncii, primul ministru pietrean după câte știm.

Poate vor fi venit și pentru oropsitul nostru județ saracul zilelor bune...

Parlamentul lucrează. Cu înțelegere de rapid. Lucrările premergătoare au făcut loc discuției proiectelor de legi: mai bine zis, votării. Budgetul și conversiunea, două noduri gordiane și-au găsit grabnică deslegare.

Budgetul a fost amânat ca niciodată pe la vară, ceace înseamnă că o să mai socotim ca anțăr încă un trimestru la anul financiar curent, conversiunea a fost și ea trimisă să aștepte tot la poarta verii cu moratoriu până la . . . Se vede că Sf. Petru portarul rainului și a verii a fi având socotelile lui cu guvernul . . .

Două chestii incurcărețe îngreue mersul gospodariilor țării și așa cu destule pietre în spinare: eterna chestie Skoda (dela a iscodi-iscondire vorba D-lui Iorga) și procesul Gârzii de fier care a ridicat proteste în cameră, a provocat întrebări și se pregătesc interpellări.

O manifestație demnă în Senat: protestul generalilor senatori de drept contra trădătorului Stere dornic de a șterge cu buretele pata trecutului.

EXTERNĂ

Conferința desarmării care se ține la Geneva întâmpină meri piedici din partea Germaniei, care nu e dispusă să primească teza unei dezarmări complete susținută de Franța. Germania primește mai degrabă teza Angliei mai conciliantă.

Duminică în 4 Martie s'a deschis la Lipsca târgul anual internațional de mostre. Și România e reprezentată la acest târg.

Vicecancelarul Fey al Austriei a ținut în seara zilei de 5 l. c. un discurs la radio către lucrătorii Austriei prin care arată că situația guvernului Dolfuss s'a înțărît în urma evenimentelor din luna trecută. El combate pe conducătorul național socialistilor austriaci, refugiat în Germania, Hacht, care pe vremuri ar fi făcut la Viena politică comunistă.

Chestiunea revenirii Habsburgilor pare a fi prematură. Statele interesate Italia, Ungaria și Austria încă nu sunt lămurite. Pare că în timpul din urmă ar intenționa să se apropie Italia mai degrabă de blocul Miciei înțelegeri căci aici ar putea mai degrabă să exercite o hegemonie asupra Europei centrale, decât prin ridicarea unui bloc italo-ungaro-austriac. Vom vedea în curând care dintre cele două puteri mari, Italia sau Franța va avea mai multă preponderență asupra Miciei înțelegeri.

Afacerea Stavisky din Franța se complică din ce în ce mai mult prin aflarea cotoarelor cecurilor emise de faimosul excroc și spion internațional. Sunt compromise o nouă serie de personalități politice ale Franței, care neagă unii de a fi primit vreodată sumele indicate.

Regele Boris al Bulgariei a avut o nouă întrevvedere cu regele Alexandru al Iugoslaviei, rezultatul acestei întrevvedere nu e cunoscut. În orice caz trebuie să aibă vreo legătură cu o eventuală intrare a Bulgariei în blocul statelor balcanice.

Cerc Cultural

Învățătorii școalelor primare No. 2 de fete, No. 2 de băieți, grădinița No. 2 din oraș, precum și cei ai școalelor din Mănăstirea Bistrița, Sarata, Vișoara și Agărcia, și-au reînțepuit activitatea în raza cercului cultural, pe anul curent, Duminică 4 Martie, la școala de fete No. 2.

În ședința intimă, D-na Virginia N. Teodorescu a predat elevelor cl. V-a lecția — Solidaritatea Națională. — D-na Eugenia L. Mrejeriu, a făcut descrierea marelui scriitor Tolstoi, iar D-l preș Teodorescu a vorbit despre I. G. Duca.

Ședința publică cu un bogat program compus din coruri, recitări și dansuri naționale, admirabil executate, a fost un prilej neîntrerupt de aplauze.

Regretăm că așa zisa lume bună din acest oraș nu încurajază în deajuns, măcar cu prezența, aceste manifestațiuni culturale, pornite și întreținute din cele mai curate gânduri.

Asistent

LĂMURIRE

Suntem informați că, la întrebarea D-lui prof. Capșa asupra săi bătoririi D-lui prof. Mihăilescu, Asociația a răspuns că nu s'a putut lua mai din vreme o hotărâre în această privință, întrucât deabia la începutul lunii Martie a sosit dela Minister perfectarea pensionării D-lui Mihăilescu.

De altfel D-l prof. Capșa a primit lămuririle D-lui prof. V. Ghițescu în plenul asociației profesorilor și s'a arătat satisfăcut.

În ziua de 6 a. c. locuitorul M. Halambie din com. Bistrița, ducându-se să-și aprindă o țigară într-o măcelărie din Piața T. Corbu, s'a pomenit încăerată la o serie de palme, de către individul Leibușor Lupu, măcelar.

Văzând că scandalagiul nu se demolește au intervenit câți-va precupeți și i-au despărțit. Ca încheiere măcelarul îi mai aplică o palmă sdravănă peste cap de-i sare pălăria cât colo și îi rupe coada biciului în bucăți.

Omul s'a plâns ca adese ori măcelarul Leibușor se poartă necuviincios cu dansul.

C. Tanase-Teiu

„ALBINA“

Societate Cooperativă p. Exploatare de păduri și Industria lemnului

CONVOCARE No. 406

din 8 Martie 1934

În conformitate cu dispozițiile art. 40 din și următorii Statutelor Cooperativei. Convoacă în ziua de 24 Martie 1934, orele 2 din zi în sala de Adunări a Cooperativei, din Comuna Tarcău, Jud. Neamț, adunarea generală ordinară a Societarilor Cooperativei, pt. care se stabilește următoarea:

ORDINE DE ZI

1). Darea de seamă a Consiliului de Administrație asupra mersului și operațiunilor Societății pe anul 1933.

2) Raportul Comisiei Cenzorilor asupra Bilanțului pe 1933.

3). Aprobarea Bilanțului și Contului de „Profit și Pierderi” încheiat la 31 Decembrie 1933 și descurcarea Consiliului de Administrație de gestiunea sa.

4). Ratificarea contractului de cumpărare a unei cantități de 500.000 mc. rășinoase din Valea Tarcăului, repartizați pe 10 ani, 1934-1944, câte 50.000 mc. pe an.

5). Fixarea sumei maxime până la care Consiliul de Ad-ție poate angaja Cooperativa în cursul anului 1934.

6). Aprobarea Bugetului de cheltuieli și venituri pe anul 1934.

7). Reînnoirea Consiliului de Ad-ție cu 1/3 și ratificarea coop-țarilor făcute în cursul anului.

8). Alegerea a trei cenzori și trei supleanți.

9). Alegerea unui asociat cu drept de vot care să reprezinte Cooperativa în Adunarea Generală a Uniunii de Coop. „Moldova” și Fed. „Alexandru cel Bun” în anul 1934, — conform art. 46 din statut.

În cazul când în ziua de 24 Martie 1934, nu se va întruni numărul de cel puțin 1/3 din numărul total al asociaților cu drept de vot, Adunarea Generală Ordinară se va ține în ziua de 25 Martie 1934 la aceeași oră, în același loc și cu aceeași ordine de zi, oricare ar fi numărul membrilor prezenți cu drept de vot și fără a se mai face o nouă convocare, prezenta ținând loc pentru ambele convocări.

Președinte, V. ANTON

N. B. D-nii Societari au la dispoziție în ziua de 24 și 25 Martie 1934 trenul Societății. Plecarea din Gara Piatra-N. la orele 10 dim. spre Tarcău.

ȘEZATORILE DE LA SLOBOZIA

Duminică 4 Martie în sala școlii din sat, a avut loc obișnuita șezătoare culturală de duminică, dată de către căminul cultural. Serbarea a început cu Imnul Regal, cântat de corul bisericesc al căminului. Au urmat recitări, snoave, coruri și conferințele d-lui învățător Niță cari a vorbit despre „Educația tineretului” și d-l notar Adămoaia despre „Datorii și drepturi”.

La sfârșit s'a jucat de către tinerii recreuți „Viața pentru steag” dramă istorică în 3 acte. La aceste șezători ia parte aproape tot satul; sala fiind neîncăpătoare se striveste lumea îngrămădiinduse. Ce folositoare ar fi o sală mare de adunări mai ales în satele unde țăranii apreciază cu deosebire interes asemenea șezători!

DIVERSE

➤ Din cauza lipsei de spațiu publicăm astăzi balul „Căprioarei” care regretăm că n'a putut apare la timp.

➤ Ministerul Instrucțiunii a adus laude învățătorilor V. Sumanariu Girov. Const. Bordei-Bistrița. I. Gervescu-Roznov și Const. Moisescu-Borlești pentru frumoasa lor activitate școlară și extrașcolară.

➤ D-l Silvestru casier la gară a reușit printre primii la examenul de stație.

➤ În dimineața zilei de 7 Februarie a. c. pe linia ferată Bacău — Piatra, s'a furat din buzunarul D-lui Maior Ionescu, inspector ad-țiv la ziarul Universul, suma de lei 1000, pe când acesta dormea. Tâlharul i-a tăiat haina din dreptul buzunarului cu un brici și a intrat în vagonul, în care se afla victima singură, probabil cu un paspartu, deoarece ușa vagonului fusese încuiată de șeful de tren, fiind rugat în acest sens din Bacău.

➤ Luni 12, Marți 13 Martie va rula la cinematograful „Trianon” un film dat de soc. sportivă „Ceahlău” pentru mărimea fondurilor societății.

Filmul se va anunța ulterior.

Librăria „Românească” Vasile Ionescu — Piatra-Neamț

Totdeauna asortată cu toate noutățile apărute recomandă următoarele;

Revista „Fundatiilor Regale” pe Martie	Lei 25
Profira Sadoveanu, Mormolocul	58
N. Crevedia, Bulgări și Stole, poezii	60
Florian Cristescu, Motodel	60
Cilford Moore, Al doilea Amant al d-nei Shatterley	50
Victor Marguerite, Camaradele	100
Mircea Eliade, Intoarcerea din Rai	90
Cezar Petrescu, Aurul Negru	60
N. Crevedia, Dragoste cu termeu redus	50
Gr. Tașan, Dincolo de Cotidian	50
Lew. Gumilevski, Stradela Cănilor	50
Al. Lascarov Moldoveanu, Mamina	120
I. Peltz, Calea Văcărești (2 volume)	80
Traian Belcescu, Psihologia copilului de oraș	60
M. Sevastos, Aventurile din Strada Grădinilor	50
I. Ioachimescu, Priipa Vracului	50
Demostene Botez, În căutarea mea	180
Gane, Treceute Vieti de Doamna și Domnițe	120
Isabela Sadoveanu, Psihologia Copilului	70
C. Nenițescu, Gazo și Măști de război	
Cezar Petrescu, Apostol	

La cărțile ce se cumpără pentru bibliotecă, se acordă mari rabaturi — se trimit cataloagele la cerere.

MEZELURILE cele mai bune, Salam special a la Sibiu, Aperitive și vinurile cele mai speciale la Magazinul **C. MARIGHETO**

bile se ridică la câte va zeci de miliarde lei, nu mult va trece și piața va fi invadată de titlurile de conversiune, care se vor vinde la prețuri mult mai scăzute de cât renta de Stat. În felul acesta debitorii cu grijă de avutul lor și al urmașilor și de bună credință, vor putea cumpăra titluri de conversiune de pe piață plătindu-le 15-20%, dacă nu și mai puțin și cu ele ar achita datoria la Stat. Ar rămânea la urmă nevoiașii, iar față de procentul mic, ce vor trebui să plătească Statului la datoria Convertită, nu s'ar simți stânjenți în timpul celor 15-20 ani, statornicit pentru plata datoriilor.

Nu știm ce să credem despre un fapt, care ar

constitui o altă latură a greutăților financiare ce le trecem. Banca Națională a hotărât încă de astă-toamnă, retragerea biletelor de 1000 lei, de culoare albastră. Până acum s'au dat 2 sau 3 termene de preschimbarea lor. Se mai vorbește că din vre-o 15 ori 16 miliarde lei bilete de 1000 lei câte se aflau în circulație, până pe la 1 Februarie n'ar fi venit la schimb de cât vre-o 5 miliarde. De aici mare îngrijorare. Ori aceste bilete se află în țară și posesorii lor le țin ascunse, deci îngreuiază circulația fiduciară — ori se găsesc trecute peste hotare — și asta e mult mai rău — unde stau ascunse prin cele Safe-uri ale diferitelor bănci.

Ori care din cele de mai sus împrejurări va fi cea adevărată, faptul în sine denotă lipsa de încredere cu care posesorii biletelor trăesc: nu și plasează economiile nici în cumpărare de bunuri mobile sau imobile și nici nu le dau spre fructificare băncilor ori particularilor. Acest fapt destul de îngrijitor ne poate da măsura neîncrederii în care trăim.

Vasile C. Șoarec

➤ Locuitorul Vasile Ursu din comuna Călugăreni pe când lucra la desfundarea ulucului de butuci a fost lovit de un butuc în cap. În urma lovirei primite a încetat din viață.

Conferințele D-lui Mihail Manoilescu

În zilele de 3 și 4 Martie cor. d-l Ing. M. Manoilescu, profesor la Școala Politehnică din București și fost ministru, a ținut în orașul nostru două interesante conferințe: una la Cercul militar și alta în sala de festivități a liceului „Petru-Rareș”, sub auspiciile Ateneului popular, de sub președinția d-lui prof. P. Popovici.

Conferința de la Cercul Militar

La cercul militar d-l M. Manoilescu a conferențiat Sâmbătă seara, la orele 7½, despre **Spiritul militar și spiritul civic**. Am ales acest subiect — spune d-sa — pentru că el corespunde unui anumit moment sufletesc al vremurilor de azi, și pentru a cărui explicație o necesar să facem o scurtă călătorie de recunoaștere în istorie.

Să începem de pildă cu lumea antică. Din fapte istorice pe care le cunoaștem cu toții, se poate face constatarea că în antichitate se observa un semn al echilibrului sufletesc al poporului — o perfectă concordanță între spiritul militar și spiritul civic. Cetățeanul era soldat și se conducea și în viața particulară după aceleași reguli ca în armată; era cu totul devotat intereselor obștești și pe drept cuvânt se spune că cimentul apeductelor romane era frământat de aceleași mâini caro-l apărau.

Poetul Alfred de Vigny se extazia în fața aspectului lumii antice, deoarece a spus el că nimic nu e mai frumos pe lume decât devotamentul.

Ceeace face ca societatea antică să fie admirată este faptul că ea era în întregime impregnată de spiritul militar.

Lumea militară este superioară lumii civice. Ea se bazează pe datorii nu pe drepturi, urmărește calitatea nu cantitatea, are o ținută care-i imprimă spiritul demnității, are o organizație caracteristică ce se manifestă printr-o comandă superioară, ceeace-i impune o importantă virtute anume: disciplina.

Datoriile era sistemul pe care se construia societatea antică. Ea era cu totul anti-materialistă și în această privință prototipul îl înfățișează Sparta, cu veața simplă și extrem de modestă a cetățenilor ei.

Toată lumea trebuia să se intereseze de modul cum e condus statul. Plutarh spune că la mesele publice, alături de oamenii mari, erau admiși chiar copiii ca să audă discuțiile politice. Apoi pedagogii interogau desori pe copiii ce li se încredințau spre educare, despre activitatea oamenilor mari, care conduceau țara, obligând pe fiecare să-și spună părerea lui.

Aceste exemple frumoase ale societății vechi le cunoaștem dela scriitorii clasici. Dar unde se mai găsește astăzi clasicii? Au fost într-adevăr vremuri când intelectualii făceau chiar compuneri în limbile clasice: elină și latină. Astăzi noi am trecut dela această exagerare a interpretării clasicilor la complectă lor ignorare, ci nefiind citiți nici chiar în traducere.

O altă virtute a societății antice e respectul ierarhiei. Plutarh ne spune că bătrânul Fabius Maximus a voit odată să se prezinte călare în fața fiului său care era consul, dar acesta nu i-a admis spunându-i să se prezinte pe jos ca toată lumea, respectând cu toții la fel înalta demnitate ierarhică de consul.

Toată societatea antică prezintă un caracter de solidaritate: un tot organic unit în scopuri nobile. Un însemnat bărbat de stat atenian care căzuse la alegerile de arhonte nu se arăta deloc supărat și spunea tuturor celor cari îl întreba: „sunt fericit că Atena are 300 cetățeni mai buni ca mine. În Evul Mediu societatea se prezintă aproape la fel.

Revoluția franceză este aceea care a produs o strășnică prefurpare în toată societatea ome-

nească. Începând din secolul al XIX-lea societatea s'a aruncat într-o luptă frenetică pentru câștigarea de bogății. Numai armata a rămas aceeași, păstrând vechea tradiție, vechile virtuți; deaceia pentru prima dată se produce acum un conflict între societate și armată.

Prin noua transformare a societății, în locul datoriei a apărut dreptul, în locul cultului calității, s'a impus al cantității; în locul curajului s'a ridicat lășitatea. Sufragiul universal reprezintă aceste două din urmă caracteristici.

Au mai apărut apoi triste prejudecăți ale intelectualismului, o modă, un fel de paradă prin care cineva trebuie să se prezintă în societate cât mai hirsut pentru a-și dovedi superioritatea intelectuală. Armata a păstrat întotdeauna ținuta. Și trebuie să ținem socoteală că ținuta fizică e un element determinant a celei morale.

Un exemplu trist al conflictului dintre armată și civili avem în faimoasa afacere Dreyfus, unde s'au încăerat două lumi, două societăți, două morale, luptând înversunat una împotriva alteia, vreme de 19 ani.

Secolul al XIX-lea era complect anti-militarist. Acum această epocă a trecut. Odată, înainte de război, la un congres al învățătorilor s'au spus și la noi cuvinte în contra armatei.

Azi, în toate țările civilizate se tinde la apropierea armatei de societate. Societatea se transformă imitând armata, care nu și-a schimbat atitudinea ei tradițională, afară de o singură transformare ce a suferit-o, și aceea cu folos, de a-și recruta ofițerii din toate clasele sociale.

Azi se simte pretutindeni o tendință spre idealism, filozofie predicată de biserica creștină, împotriva filozofiei materialiste a sec. al XIX-lea.

Odată, într'un cerc de prieteni, ne întrebam cum am dori noi să fie țara noastră: unul a spus, ca Franța, altul ca Grecia din antichitate, eu am spus însă că aș dori s'o asemuiască unui pichet

îndepărtat de grăniceri pe malul Dunării, veșnic atent, veșnic do veghe, la datoria lui.

Un războiu nu trebuie numai pregătit bine, ci și lichidat bine. Noi n'am lichidat cum trebuie războiul nostru.

La împrumutări au trecut toți dezertorii înaintea celor ce-și făcuseră cu prisosință datoria, invalizii sunt prost tratați iar despre dăunații de război, nici nu s'a ținut socoteală.

Să ne gândim la efectul moral al acestor greșeli pentru starea de spirit a lumii de mâine.

Societatea actuală trebuie să sufere o transformare, dar pentru aceasta e nevoie de câteva elemente noi din viața militară.

Propuseseam, când eram în guvern, colegului dela Ministerul de Război să facă o reformă care să conste din aceea de a stabili ca să se convoace toți ofițerii de rezervă în ziua patronului regimentului la o petrecere comună cu ofițerii activi, pentru a se cimonta legăturile sufletesti și a se face astfel o strânsă legătură între armată și societate.

Noi trebuie să restabilim în viața civilă virtuțile militare: calitatea de a comanda și de a executa, preciziunea, apoi una din cele mai mari virtuți care se observă destul de bine la militari, aceea de a răbda: în fine, a suferi, a tăcea, a munci dezinteresat, nerăsplătit, ca soldatul.

Și mai cu seamă acum, când nervozitatea civililor atinge culmi de paroxism, să apuce parca porțile cerului cu mâna și să le zgduie, să învățăm dela armată virtutea stăpânirii de sine, și mândria — capul sus în orice împrejurare — ținuta morală.

Credința mea este — termină d-l Manoilescu — că se simte o nouă ambianță, o contopire sufletescă la care noua ideologie îndeamnă neamul nostru: reînnoirea întregului nostru suflet sub epitrafir.

D. L. Stăhiescu

Conferința dela ateneul popular — în numărul viitor.

Voci din public

Publicăm aici o scrisoare primită dela un personaj din orașul nostru, al cărui cuvânt prin situația pe care o deține, nu numai că nu poate fi pus la îndoială, dar reprezintă atâta autoritate, cât o adevărată sentință:

„Pericolul ne așteaptă, căci dușmanii țării stau la pândă și prin corupții și orice mijloace, distrug tot ce avem sfânt, bun și solid”.

În ziua de 22 Februarie orele 9³⁰, a izbucnit un mare incendiu în str. Cuza Vodă și Petru-Rareș, foc ce în scurt timp a luat proporții dezastruase. Și cum pompierii nu au telefon cu centrul și nici cu poliția, a sosit imediat la fața locului, începând opera de salvare, un detașament de 25 gardieni publici sub comanda d-lui comandant Const. Ungureanu care, cu ajutorul mai multor cetățeni și elevi ai școlii comerciale, după o muncă disperată și un curaj deosebit, au reușit sub protecția pompelor de apă ale pompierilor militari — cari în lipsă de telefon au fost anunțați din om în om și au sosit în grabă la locul incendiat, — mai târziu sosind și pompele fabricii de muncă — au reușit zic să salveze aproape în întregime mobilierul locuințelor incendiate, precum și copiii și bătrânii locatari, după o muncă disperată de trei ore, adică pela orele 12³⁰. Focul care luase naștere dela proprietatea lui Herman Moscovici, unde se mai declarase un incendiu și în anii trecuți, a fost localizat.

La fața locului, sosind d-l procuror Prasa și d-l C. Manoliu șeful Poliției, cari fuseseră puși în curent cu cele petrecute, de comun acord, au dispus chemarea la oficiul poliției pentru cercetări a tuturor persoanelor, cari s'au bănuț, că ar avea vre-o vină în legătură cu provocarea incendiului, sau ar fi în măsură a da diferite relații pentru descoperirea vinovaților.

Ofițerii de poliție și toți gardienii publici, primind diferite însărcinări, au început investigațiile, iusă mare a fost mirarea cetățenilor, ce erau adunați, când, la un moment dat, d-l comandant al gardienilor publici, a fost chemat în grabă la prăvălia comerciantului Iancu Grumberg zis Jac, unde comisarul aj. Gh. Năfureanu, ducându-se însoțit de gardianul Căușu Ioan, pentru a ridica și trimite la oficiul poliției pentru cercetări pe soția comerciantului Herman Moscovici, dela a cărui proprietate luase naștere focul, a fost trântit jos și lovit cu picioarele de o mulțime de evrei și evreice în frunte cu frații Iancu și David Grumberg, cari împiedicau pe comisar, a-și îndeplini misiunea. Intrând atunci d-l Ungureanu însuși în prăvălia cu pricina, să vină

în ajutorul D-lui Năfureanu și făcând somațiunile legale, agresorii nu s'au intimidat, ci fiind în număr considerabil, s'au năpustit și asupra d-sale și trăgând obloanele pe uși, o parte au blocat toate intrările, pentru a nu mai putea veni nimeni în ajutor agenților forței publice, devenind din ce în ce tot mai amenințatori. La un moment dat, d-l comandant a reușit să-și deschidă drum printre agresori și să salveze pe d-l comisar aj. Năfureanu și gardianul Căușu Gh., cari fuseseră călcați în picioare și să aresteze o parte din agresori, pe care i-a trimis la poliție. În drum însă, au ieșit înaintea lor, vre-o 200 evrei și evreice, cari cu strigăte alarmante și amenințări continui încercau să împiedice ducerea lor la poliție, strigând în gura mare răstit la organele polițienești, să nu fie arestat niciun evreu, încât cu mari sforțări, gardienii istoviți de munca depusă pentru salvarea sinistratilor, au reușit să ducă parte din ei la oficiul poliției, de unde mai târziu au fost eliberați.

În ziua de 25 Februarie a. c., din ordinul Parchetului, principalii agresori Iancu și David Grumberg, Simon Leon, Ilie Gherbu și F. Solomon au fost arestați, cercetați și trimiși la Parchet unde ultimii trei, depunând garanții au fost eliberați, iar primii doi și principalii vinovați, au fost depuși în arestul preventiv, deschizându-le la toți acțiune publică”.

Oameni care cer preot!

Locuitorii satelor Oslobeni — Dumbrăvele roagă pe d-l Leon Mrejeriu, prefectul județului și pe Părintele Protoereu, să intervină la cei în drept, ca să încuviințeze înființarea unei parohii și numirea unui preot titular la biserică din Oslobeni.

Deși ambele sate îndeplinesc toate condițiile pentru a avea o parohie, deși au cerut-o, cu toate îndreptările, în numărate rânduri, totuși nu li s'a dat creștinilor un preot al lor.

Oamenii speră că măcar acum vor fi auziți.

Din Gărcina

Duminică 18 Februarie a. c., a avut loc căsătoria d-rei Ileana Corfu cu d-l Iosif Dușoiu — originar din Gorj, maestru pe șantierul Societății Concordia din Gărcina.

Nunți au fost D-na și d-l Inginer Stoicoiu — un admirabil suflet românesc, conducătorul lucrărilor de la Gărcina.

În asistență s'a mai remarcat: D-na Pșepelinschi, D-na și d-l Inginer I. Konrad, D-na și d-l P. Stoica, D-na și Pr. Teodorescu, D-na și d-l C. Cazacu.

INFORMAȚIUNI

➤ Cu începe de duminică 11 cor, ora 4 p. m. se vor ține la Casa Națională „Regina Maria” o serie de sezeatori religioase, pline de îndrumări și sfaturi creștine. Corul „Precista” va executa cele mai frumoase imnuri religioase și naționale.

➤ D-l Petru N. Rusu, inginer silvic, a fost numit pe ziua de 1 Februarie a. c. la ocolul silvic Tătaruș din jud. Baia.

➤ Fiind unul din titrații eminenți intrucat a reușit primul din promoția 1933, ne bucurăm că a fost apreciat cum se cuvine, încredințându-i-se o funcție însemnată și îi dorim spor la muncă.

➤ A apărut numărul 12 al revistei locale „Petrodava” scrisă de un grup de intelectuali din localitate.

Petrodava împlinește un an de activitate.

Revenim cu o recenzie.

➤ Sâmbătă 10 Martie 1934, ora 7.30 seara va avea loc Conferința d-lui profesor A. A. Rotundu la Cercul Militar despre „Legende Mediteranei”.

➤ A apărut No. 3 al „Revistei Fundațiilor Regale”, cu un bogat material literar, științific și istoric.

➤ Librăria V. Ionescu a făcut acestei reviste și abonați în localitate.

240 pag. 25 lei. — Citiți o!

Aducem la cunoștința tuturor onorațiilor noștri abonați, că abonamentele se plătesc numai D-lui Vasile Ionescu, librar în Piatra Neamț și D-lui C. Tănase-Teiu.

➤ În localitate, a sosit de câteva zile cunoscutul fruntaș naționalist Ioan Herghelegiu, care fusese arestat, după asasinarea Primului Ministru Duca, împreună cu alți fruntași gardiști și trimis la Jilava, unde a stat închis până zilele trecute.

➤ Duminică 25 Februarie 1934, s'a ținut un cerc cultural la școala primară din comuna Calu-Iapa. A fost lume foarte multă.

Cuvântul de deschidere l-a rostit d-l Cristea, care a arătat rolul învățătorului pentru luminairea satelor.

Cu această ocazie s'a comemorat și amintirea tânărului fost învățător Gh. Ciobotaru.

➤ În ziua de 25 Februarie (Duminică Ortodoxiei) a avut loc în satul Sărata (Dobreni) o foarte reușită serbare școlară cu ocazia sfîrșirii noului local de școală. A avut loc cu această ocazie și un cerc cultural. Au asistat și elevii școlii normale în frunte cu d-l director Drăgan.